

nok lade det ligge, til den Tid kommer, da Kvinden har faae Mandens Rettigheder. Og trods min Højagtelse for Esselde, gjentager jeg at jeg for Øjeblikket nødig ser en Opfordring udstedt til alle Kvinder om at paatage sig en almindelig Værnepligt som Sygeplejerske, denne den besværligste af alle Livsstillinger. Ikke fordi, som Esselde tror, jeg finder den ringe. Har Kvinderne først Ret til ethvert Embede, enhver Stilling, saa kan ingen være villigere end jeg til at indrømme, at ethvert Arbejde er lige hæderligt for hende, naar det udføres med Dygtighed og Kjærlighed. Men indtil da mener jeg, det er uheldigt, naar Kvinden undlader at konkurrere med Manden for at paatage sig besværlige, slet lønnede Arbejder; hun bliver derved let baade i sine egne og i Mændenes Øjne et Væsen, der er bedst skikket til de ydmyge, tjenende Stillinger og opnaar saa aldrig at blive Mandens lige. — Jeg sér heller ikke, der vilde være noget til Hinder for, at Mænd var Sygeplejere; var det et Arbejde, Mænd og Kvinder delte, var det en helt anden Sag.

*

Trods al Meningsforskjel mellem *Esselde* og nærværende Indsender er der ét Punkt, hvor de er enige. Saa længe Kvinden ikke har borgerlige og politiske Rettigheder, har hun selvfølgelig heller ingen Værnepligt at aftjene, siger de begge: men de tilføjer ogsaa begge: Naar hun faar Rettighederne, maa ogsaa Spørgsmaalet om Værnepligt komme op. Er dette nu virkelig nødvendigt?

Vi skal ikke gaa nærmere ind paa Sagen i dens Helhed, men blot gjøre det simple Spørgsmaal: *Mister de Mænd, der kasseres ved Sessionerne, deres politiske Rettigheder?* Vi ved alle, at der ikke er Tale herom. Hvad skulde der saa være i Vejen for, at Kvinderne, hvis store Masse ganske vist vilde blive kasseret som ubrugbar til Krigs tjeneste, *hvad var der i Vejen for, at de, ligesom de krigsudygtige Mænd, havde politiske Rettigheder uden Værnepligt?* Selvfølgelig intetsomhelst. Som Forholdene nu er ordnede, er Kvindernes Mangel paa Evne til at aftjene deres Værnepligt aldeles ingen Hindring for deres Opnaaelse af borgerlige og politiske Rettigheder. — Et andet Spørgsmaal er, om der ikke var en vis Retfærdighed i en Ordning, hvor *ingen Borger* var